

XÂY DỰNG VĂN HÓA THỰC SỰ LÀ NỀN TẢNG TINH THẦN VÀ ĐỘNG LỰC PHÁT TRIỂN BỀN VỮNG ĐẤT NƯỚC

Nguyễn Thị Hiền

Trường Đại học Khoa học, Đại học Huế

Email: nguyenthien0919@gmail.com

Ngày nhận bài: 11/11/2025; ngày hoàn thành phản biện: 27/01/2026; ngày duyệt đăng: 20/3/2026

TÓM TẮT

Văn hóa đóng vai trò đặc biệt quan trọng trong sự phát triển bền vững của mỗi quốc gia, dân tộc. Xây dựng, phát triển văn hóa đáp ứng yêu cầu phát triển bền vững là quan điểm xuyên suốt, nhất quán trong chủ trương của Đảng và chính sách của Nhà nước, góp phần quan trọng vào việc thực hiện mục tiêu, khát vọng phát triển đất nước phồn vinh, hạnh phúc. Trong gần 40 năm đổi mới, lĩnh vực văn hóa Việt Nam đã đạt nhiều thành tựu quan trọng, có ý nghĩa to lớn vào sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc; tuy nhiên, văn hóa vẫn chưa phát triển tương xứng với kinh tế và chính trị, vẫn còn bộc lộ nhiều hạn chế, bất cập cần được khắc phục. Trên cơ sở phân tích các quan điểm của Đảng và thực tiễn phát triển văn hóa Việt Nam, bài viết phân tích, làm rõ yêu cầu xây dựng văn hóa thật sự trở thành nền tảng tinh thần vững chắc và động lực nội sinh quan trọng của sự phát triển bền vững đất nước trong giai đoạn hiện nay.

Từ khóa: Văn hóa; nền tảng tinh thần; động lực phát triển; phát triển bền vững, Việt Nam.

1. ĐẶT VẤN ĐỀ

Trong suốt tiến trình lịch sử dựng nước và giữ nước, văn hóa Việt Nam đã hình thành, bồi đắp và hun đúc nên bản sắc riêng của dân tộc, góp phần tạo nên sức mạnh đoàn kết, ý chí kiên cường và khát vọng độc lập, tự do của nhân dân ta. Văn hóa không chỉ là kết tinh những giá trị tinh thần bền vững của cộng đồng dân tộc, mà còn là nguồn lực đặc biệt, chi phối chiều sâu và định hướng sự phát triển của xã hội. Bước vào thời kỳ đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa và hội nhập quốc tế sâu rộng, xây dựng và phát triển văn hóa càng mang ý nghĩa chiến lược lâu dài, bởi chỉ khi văn hóa thật sự trở thành nền tảng tinh thần vững chắc mới bảo đảm cho sự phát triển kinh tế - xã hội toàn diện,

bền vững. Ngược lại, nếu coi nhẹ vai trò của văn hóa, sự phát triển sẽ đứng trước nguy cơ mất cân đối, thiếu chiều sâu, dễ bị tác động tiêu cực bởi những yếu tố ngoại lai. Thực tiễn cho thấy, bên cạnh những thành tựu quan trọng đạt được trong quá trình đổi mới, văn hóa Việt Nam hiện nay vẫn đứng trước nhiều thách thức: sự xâm nhập của các yếu tố ngoại lai tiêu cực, nguy cơ mai một bản sắc, tình trạng xuống cấp về đạo đức, lối sống ở một bộ phận xã hội... Những vấn đề đó đặt ra yêu cầu cấp thiết phải xây dựng và phát triển nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc, nhằm làm cho văn hóa thực sự trở thành nền tảng tinh thần và động lực nội sinh quan trọng cho sự nghiệp phát triển đất nước trong kỷ nguyên mới.

Nhận thức sâu sắc vai trò đặc biệt của văn hóa, Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII (2021) của Đảng đã khẳng định rõ định hướng: “Phát triển toàn diện, đồng bộ các lĩnh vực văn hóa, môi trường văn hóa, đời sống văn hóa phong phú, đa dạng, văn minh, lành mạnh;... để văn hóa thực sự là nền tảng tinh thần, nguồn lực nội sinh và động lực đột phá cho phát triển kinh tế - xã hội và hội nhập quốc tế” [7, tr. 47]. Quan điểm đó tiếp tục khẳng định vị trí trung tâm của văn hóa trong chiến lược phát triển bền vững của đất nước, đồng thời đặt ra những yêu cầu đối với công tác xây dựng và phát triển văn hóa Việt Nam trong giai đoạn hiện nay.

2. NỘI DUNG

Nghị quyết Trung ương 5 (khóa VIII) nhấn mạnh: “Văn hóa Việt Nam là thành quả hàng nghìn năm lao động sáng tạo, đấu tranh kiên cường dựng nước và giữ nước của các cộng đồng dân tộc Việt Nam, là kết quả giao lưu và tiếp thu tinh hoa của nhiều nền văn minh thế giới để không ngừng hoàn thiện mình. Văn hóa Việt Nam đã hun đúc nên tâm hồn, khí phách, bản lĩnh Việt Nam, làm rạng rỡ lịch sử vẻ vang của dân tộc” [2, tr. 293]. Các giá trị văn hóa của dân tộc Việt Nam làm nên bản sắc, cốt cách, bản lĩnh riêng của dân tộc. Đó chính là nền tảng tinh thần của xã hội vì nó được thấm nhuần trong mỗi con người và trong cả cộng đồng, được lưu truyền lại, tiếp nối và phát huy qua các thế hệ; đồng thời tác động hàng ngày đến cuộc sống, tư tưởng, tình cảm của mọi thành viên trong xã hội bằng môi trường xã hội - văn hóa. “Mọi hoạt động văn hóa, văn nghệ nhằm xây dựng và phát triển nền văn hóa tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc, xây dựng con người Việt Nam về tư tưởng, đạo đức, tâm hồn, tình cảm, lối sống, xây dựng môi trường văn hóa lành mạnh cho sự phát triển xã hội” [1, tr. 391].

Văn hóa là yếu tố “*cốt lõi*” trong tiến trình phát triển của xã hội loài người; là những gì tinh hoa, tinh túy nhất, được chưng cất, kết tinh, hun đúc thành những giá trị tốt đẹp, cao thượng, đặc sắc nhất, rất nhân văn, nhân ái, nhân nghĩa, nhân tình, tiến bộ. Trong bối cảnh hội nhập quốc tế ngày càng sâu rộng, xây dựng và phát triển văn hóa Việt Nam không chỉ là nhiệm vụ đặc biệt quan trọng, mà còn là yêu cầu tất yếu khách quan, xuất phát từ nhiều phương diện cơ bản:

Thứ nhất, xuất phát từ vai trò của văn hóa đối với sự phát triển bền vững của đất nước. Văn hóa không chỉ phản ánh đời sống tinh thần của dân tộc, mà còn tạo nên sức mạnh đoàn kết, khơi dậy ý chí, khát vọng vươn lên của toàn xã hội. Thực tiễn đổi mới cho thấy, nếu chỉ chú trọng phát triển kinh tế mà coi nhẹ văn hóa thì sự phát triển khó có thể bền vững. Văn hóa Việt Nam với những giá trị cốt lõi như yêu nước, nhân ái, đoàn kết, sáng tạo, hội nhập là nền tảng để xã hội phát triển toàn diện. Việc xây dựng và phát triển văn hóa trong giai đoạn hiện nay chính là bảo đảm cho đất nước có một động lực tinh thần vững chắc, tạo nên bản sắc riêng, đồng thời tránh nguy cơ rơi vào lối sống thực dụng, lai căng khi giao lưu với thế giới.

Thứ hai, xuất phát từ nhiệm vụ bảo vệ, gìn giữ bản sắc văn hóa dân tộc trong bối cảnh toàn cầu hóa. Toàn cầu hóa mở ra cơ hội tiếp cận tri thức và tinh hoa văn hóa nhân loại, nhưng cũng đặt ra thách thức lớn khi nhiều giá trị ngoại lai có thể làm phai nhạt bản sắc văn hóa Việt Nam. Do đó, việc xây dựng và phát triển văn hóa cần gắn liền với quá trình chọn lọc, tiếp thu tinh hoa nhân loại một cách có chọn lọc, đồng thời kiên định giữ gìn bản sắc dân tộc. Đây là con đường giúp văn hóa Việt Nam vừa hội nhập quốc tế, vừa không bị hòa tan, khẳng định vị thế và bản lĩnh dân tộc trong dòng chảy toàn cầu.

Thứ ba, xuất phát từ yêu cầu của thực tiễn đổi mới đất nước. Công cuộc đổi mới do Đảng khởi xướng và lãnh đạo không chỉ là đổi mới kinh tế, chính trị, mà còn là đổi mới tư duy, nhận thức về văn hóa. Sau gần bốn thập niên đổi mới, văn hóa Việt Nam đã đạt được nhiều thành tựu qua, song vẫn tồn tại không ít hạn chế như sự chênh lệch trong hưởng thụ văn hóa giữa các vùng miền; sự xuống cấp về đạo đức, lối sống ở một bộ phận xã hội,... Điều đó đặt ra yêu cầu cấp thiết phải tiếp tục xây dựng và phát triển văn hóa, làm cho văn hóa thực sự trở thành nền tảng tinh thần vững chắc của đất nước.

Thứ tư, xuất phát từ chiến lược hội nhập quốc tế và yêu cầu xây dựng vị thế Việt Nam trên trường thế giới. Trong bối cảnh hiện nay, sức mạnh của một quốc gia không chỉ được đo bằng tiềm lực kinh tế hay quân sự, mà còn bằng “sức mạnh mềm” của văn hóa. Do đó, việc xây dựng và phát triển văn hóa Việt Nam trong thời kỳ hội nhập không chỉ nhằm đáp ứng nhu cầu trong nước, mà còn góp phần lan tỏa giá trị Việt Nam ra thế giới, nâng cao vị thế, khẳng định tầm vóc của dân tộc Việt Nam trong kỷ nguyên mới.

Từ những cơ sở trên, Đảng ta nhất quán chủ trương phải làm cho văn hóa thấm sâu vào mọi lĩnh vực của đời sống xã hội để các giá trị văn hóa trở thành nền tảng tinh thần của xã hội, trở thành động lực phát triển kinh tế - xã hội. Bởi lẽ, “chăm lo văn hóa là chăm lo củng cố nền tảng tinh thần của xã hội. Thiếu nền tảng tinh thần tiến bộ và lành mạnh, không quan tâm giải quyết tốt mối quan hệ giữa phát triển kinh tế với tiến bộ và công bằng xã hội thì không thể có sự phát triển kinh tế - xã hội bền vững” [2, tr. 303]. Đây cũng chính là con đường xây dựng con người mới, xây dựng môi trường văn hóa lành mạnh, đủ sức “đê kháng” trước các tiêu cực xã hội và sự xâm nhập của tư tưởng, văn hóa phản tiến bộ.

Quan điểm đó tiếp tục được Nguyên Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng nhấn mạnh trong bài viết *“Một số vấn đề lý luận và thực tiễn về chủ nghĩa xã hội và con đường đi lên chủ nghĩa xã hội ở Việt Nam”*, khi khẳng định: “Chúng ta coi văn hóa là nền tảng tinh thần của xã hội, sức mạnh nội sinh, động lực phát triển đất nước và bảo vệ Tổ quốc; xác định phát triển văn hóa đồng bộ, hài hòa với tăng trưởng kinh tế và tiến bộ, công bằng xã hội là một định hướng căn bản của quá trình xây dựng chủ nghĩa xã hội ở Việt Nam” [10]. Tại Hội nghị văn hóa toàn quốc diễn ra ngày 24/11/2021, Tổng Bí thư tiếp tục nhấn mạnh: Khai dậy mạnh mẽ hơn nữa tinh thần yêu nước, ý chí tự cường, tinh thần đoàn kết, khát vọng phát triển đất nước phồn vinh, hạnh phúc của toàn dân tộc; phát huy cao độ những giá trị văn hóa, sức mạnh và tinh thần cống hiến của tất cả người dân Việt Nam, tạo nguồn lực nội sinh và động lực đột phá để thực hiện thành công mục tiêu phát triển đất nước đến năm 2025, 2030, tầm nhìn 2045 mà Đại hội XIII của Đảng đã đề ra.

Nhìn lại gần 40 năm đổi mới toàn diện, lĩnh vực văn hóa cũng đã đạt nhiều kết quả quan trọng; văn hóa đã từng bước được khẳng định như một *“sức mạnh mềm”* của đất nước. Các giá trị tốt đẹp trong truyền thống văn hóa hàng nghìn năm của dân tộc được bảo tồn, giữ gìn, phát huy, đồng thời những giá trị văn minh, tiến bộ của văn hóa thế giới được tiếp thu có chọn lọc. Đại hội XIII (2021) của Đảng đã khẳng định “Nhận thức về văn hóa, xã hội, con người ngày càng toàn diện sâu sắc hơn. Các lĩnh vực, loại hình, sản phẩm văn hóa phát triển ngày càng đa dạng, đáp ứng nhu cầu mới, nhiều mặt của đời sống xã hội. Nhiều giá trị văn hóa truyền thống và di sản văn hóa được kế thừa, bảo tồn và phát huy. Văn hóa trong chính trị và trong kinh tế bước đầu được coi trọng và phát huy hiệu quả tích cực. Phát triển toàn diện con người Việt Nam đang từng bước trở thành trung tâm của chiến lược phát triển kinh tế - xã hội” [7, tr. 64]. Những kết quả đó cho thấy sự hiện thực hóa ngày càng rõ nét quan điểm coi văn hóa là nền tảng tinh thần, mục tiêu và động lực của sự phát triển đất nước.

Văn hóa có mặt trong nhiều thành tựu to lớn, có ý nghĩa lịch sử tạo nên cơ đồ, tiềm lực, vị thế và uy tín quốc tế của nước ta ngày nay. Không thể phủ nhận sự đồng hành của văn hóa, sự hiện diện của văn hóa trong các bình diện của đời sống xã hội đã tạo thành sức mạnh nội sinh, vừa là nguồn lực, vừa là thành quả của phát triển. Tuy nhiên, để đáp ứng yêu cầu ngày càng cao trong bối cảnh đất nước bước sang một giai đoạn mới với tầm nhìn và khát vọng đất nước phồn vinh, hạnh phúc thì lực đẩy văn hóa này vẫn còn *“chưa tương xứng”*, *“chưa đủ”* và đứng trước nhiều thách thức như: văn hóa chưa được các cấp, các ngành nhận thức một cách sâu sắc và chưa được quan tâm một cách đầy đủ tương xứng với kinh tế và chính trị; chưa thật sự trở thành nguồn lực, động lực nội sinh của sự phát triển bền vững đất nước. Vai trò của văn hóa trong xây dựng con người chưa được xác định đúng tầm, còn có chiều hướng nặng về chức năng giải trí. Môi trường văn hóa vẫn bị *“ô nhiễm”* bởi các tệ nạn xã hội, tham nhũng, tiêu cực. Sự chênh lệch về hưởng thụ văn hóa giữa các vùng, các miền còn lớn. Nhiều di sản văn hóa quý báu của dân tộc có nguy cơ bị xuống cấp, mai một, thậm chí bị tiêu vong. Công tác

lãnh đạo, chỉ đạo, quản lý văn hóa còn lúng túng, chậm trễ, nhất là trong việc thể chế hóa các quan điểm, chủ trương, đường lối của Đảng về văn hóa. Chất lượng và số lượng đội ngũ cán bộ trực tiếp làm công tác văn hóa chưa đáp ứng được yêu cầu phát triển văn hóa trong thời kỳ mới. Phương thức lãnh đạo và quản lý văn hóa chậm được đổi mới, chưa thích ứng kịp thời với sự vận động và phát triển văn hóa trong thời kỳ đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa và hội nhập quốc tế. Công tác tổ chức và công tác cán bộ trên lĩnh vực văn hóa còn nhiều bất cập.

Đại hội XI (2011) của Đảng cho rằng “văn hóa phát triển chưa tương xứng với tăng trưởng kinh tế” [5, tr.169]; Đại hội XII (2016) của Đảng nhận định “so với những thành quả trên lĩnh vực chính trị, kinh tế, quốc phòng, an ninh, đối ngoại, thành quả trong lĩnh vực văn hóa chưa tương xứng; chưa đủ tầm mức để tác động có hiệu quả xây dựng con người và môi trường văn hóa lành mạnh” [6, tr.124-125]; “Đầu tư cho lĩnh vực văn hóa chưa tương xứng và còn dàn trải” [6, tr. 126]. Đến Đại hội XIII (2021) của Đảng cũng cho rằng: “Văn hóa chưa được quan tâm tương xứng với kinh tế và chính trị, chưa thật sự trở thành nguồn lực, động lực nội dung của sự phát triển bền vững đất nước. Vai trò của văn hóa trong xây dựng con người chưa được xác định đúng tầm, còn có chiều hướng coi trọng chức năng giải trí đơn thuần... Môi trường văn hóa, xã hội tiếp tục bị ô nhiễm bởi các tệ nạn xã hội, tham nhũng, tiêu cực. Chênh lệch về hưởng thụ văn hóa giữa các vùng, miền còn lớn; đời sống văn hóa ở vùng đồng bào dân tộc thiểu số, vùng sâu, vùng xa còn khó khăn...” [7, tr. 84]. Đây là những hạn chế, bất cập đòi hỏi Đảng ta phải có những chủ trương, giải pháp căn cơ để phát triển văn hóa tương xứng với kinh tế, chính trị trong quá trình phát triển đất nước.

Nhận rõ những điểm nghẽn trong phát triển văn hóa, tầm quan trọng của văn hóa, Đại hội XII (2016) của Đảng nhấn mạnh rằng, xây dựng “văn hóa thực sự trở thành nền tảng tinh thần vững chắc của xã hội, là sức mạnh nội sinh quan trọng bảo đảm sự phát triển bền vững và bảo vệ vững chắc Tổ quốc vì mục tiêu “*dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh*” [6, tr. 126]. Đến Đại hội XIII (2021) tiếp tục định hướng đó: “Phát triển con người toàn diện và xây dựng nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc để văn hóa, con người Việt Nam thực sự trở thành sức mạnh nội sinh, động lực phát triển đất nước và bảo vệ Tổ quốc. Tăng đầu tư cho phát triển sự nghiệp văn hóa. Xây dựng, phát triển, tạo môi trường và điều kiện xã hội thuận lợi nhất để khơi dậy truyền thống yêu nước, niềm tự hào dân tộc, niềm tin, khát vọng phát triển đất nước phồn vinh, hạnh phúc; tài năng, trí tuệ, phẩm chất của con người Việt Nam là trung tâm, mục tiêu và động lực phát triển quan trọng nhất của đất nước” [7, tr. 115-116] đi kèm những nhiệm vụ, giải pháp “Phát huy giá trị văn hóa, sức mạnh con người Việt Nam; khơi dậy mạnh mẽ khát vọng phát triển của dân tộc, tinh thần yêu nước, tự hào, ý chí tự cường và lòng nhân ái, tinh thần đoàn kết, đồng thuận xã hội;...” [7, tr. 221-222].

Xây dựng văn hóa thực sự là nền tảng tinh thần xã hội, là mục tiêu, động lực của công nghiệp hóa, hiện đại hóa, đổi mới và hội nhập, Đại hội đại biểu toàn quốc lần

thứ XIII của Đảng xác định: “Tập trung khơi dậy mạnh mẽ tinh thần yêu nước, niềm tự hào, ý chí tự cường, lòng nhân ái, tinh thần đoàn kết, đồng thuận xã hội và khát vọng phát triển đất nước của toàn dân tộc. Xây dựng các cơ chế, chính sách phát *huy tinh thần cống hiến vì đất nước của mọi người dân Việt Nam*. Phát huy tối đa nhân tố con người; con người là trung tâm, chủ thể, là nguồn lực chủ yếu và mục tiêu của sự phát triển. Xây dựng con người Việt Nam phát triển toàn diện, gắn kết chặt chẽ, hài hòa giữa *giá trị truyền thống và giá trị hiện đại*. Phát triển toàn diện, đồng bộ *các lĩnh vực văn hóa, môi trường văn hóa, đời sống văn hóa* phong phú, đa dạng, văn minh, lành mạnh; vừa phát huy những giá trị tốt đẹp của dân tộc, vừa tiếp thu tinh hoa văn hóa của nhân loại để văn hóa thực sự là nền tảng tinh thần, nguồn lực nội sinh và động lực đột phá cho phát triển kinh tế - xã hội và hội nhập quốc tế” [7, tr. 47].

Vì vậy, chúng ta chủ trương làm cho văn hóa thấm sâu vào mọi lĩnh vực của đời sống xã hội để các giá trị văn hóa trở thành nền tảng tinh thần bền vững của xã hội, trở thành động lực phát triển kinh tế - xã hội. Đó cũng là con đường xây dựng con người mới, xây dựng môi trường văn hóa lành mạnh đủ sức đề kháng và đẩy lùi các tiêu cực xã hội, đẩy lùi sự xâm nhập của tư tưởng, văn hóa phản tiến bộ. Biện pháp tích cực là đẩy mạnh cuộc vận động toàn dân đoàn kết xây dựng đời sống văn hóa; đẩy mạnh công cuộc vận động xây dựng gia đình văn hóa, phường văn hóa, cơ quan, đơn vị văn hóa; nêu gương người tốt, việc tốt.

Bên cạnh đó, để tiếp tục xây dựng nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc trong thời gian tới phải chú trọng một số yêu cầu từ sự đòi hỏi của thực tiễn:

Thứ nhất, hoàn thiện thể chế kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa, tạo ra cơ sở pháp lý cho sự nghiệp phát triển ngang tầm của văn hóa với vai trò là nền tảng tinh thần xã hội ở nước ta, là mục tiêu và động lực góp phần thúc đẩy kinh tế - xã hội nhanh và bền vững.

Thứ hai, tập trung chăm lo bồi dưỡng, đào tạo nguồn nhân lực chất lượng cao phục vụ cho sự nghiệp phát triển văn hóa, con người Việt Nam. Có chính sách đồng bộ để tôn vinh và khuyến khích nhân lực chất lượng cao tham gia sự nghiệp phát triển văn hóa ở Việt Nam.

Thứ ba, xây dựng chiến lược phát triển văn hóa con người Việt Nam một cách đồng bộ, khả thi nhằm huy động nguồn lực của các thành phần kinh tế, các giai cấp, tầng lớp trong xã hội, các dân tộc anh em trong cộng đồng quốc gia Việt Nam, các tôn giáo tín ngưỡng, kể cả cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài...

Thứ tư, có giải pháp đồng bộ, bước đi hợp lý để phát triển nhanh chóng “*công nghiệp văn hóa*” ở Việt Nam.

Thứ năm, tạo môi trường văn hóa cao đẹp làm “*bà đỡ*” cho sự thăng hoa và phát triển các giá trị tinh thần cao quý của con người Việt Nam yêu nước, yêu chủ nghĩa xã

hội, có tri thức hiện đại, lối sống tiên tiến, kỹ năng, phong cách sinh hoạt, hoạt động phù hợp với yêu cầu, đòi hỏi của cuộc cách mạng Công nghiệp lần thứ tư.

Thứ sáu, tiếp tục khẳng định vai trò lãnh đạo của Đảng, sự quản lý của Nhà nước và sự tham gia, đóng góp của nhân dân trong sự nghiệp xây dựng, phát triển nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc. Phát huy cao độ lòng yêu nước, tinh thần tự hào dân tộc, ý chí quật cường vươn lên của con người Việt Nam để thoát khỏi thực trạng nghèo nàn, lạc hậu, vươn tới đỉnh cao trong sự phát triển của văn minh nhân loại [8, tr. 317].

3. KẾT LUẬN

Sau gần 40 năm đổi mới, bên cạnh những thành tựu đạt được thì thực tiễn xây dựng nền văn hóa và con người Việt Nam trong giai đoạn mới đang đặt ra nhiều thách thức, hạn chế do nhiều nguyên nhân khách quan và chủ quan khác nhau. Để giải quyết, phải có một hệ thống giải pháp đồng bộ cả về cơ chế, chính sách, pháp luật... Đó là một yêu cầu cấp thiết, một vấn đề có ý nghĩa lớn cả về lý luận và thực tiễn. Xây dựng văn hóa và con người Việt Nam phát triển toàn diện, hướng đến chân - thiện - mỹ, thấm nhuần tinh thần dân tộc, dân chủ, khoa học và nhân văn là nhiệm vụ vô cùng quan trọng. Xây dựng văn hóa thực sự trở thành nền tảng tinh thần vững chắc của xã hội, là sức mạnh nội sinh quan trọng bảo đảm sự phát triển bền vững đất nước và bảo vệ vững chắc Tổ quốc vì mục tiêu dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh. Đây là con đường đúng đắn để xây dựng một nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc, làm điểm tựa tinh thần và động lực mạnh mẽ cho sự nghiệp đổi mới, hội nhập và phát triển bền vững của đất nước.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

- [1]. Đảng Cộng sản Việt Nam (2015): *Văn kiện Đảng toàn tập, tập 55*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội.
- [2]. Đảng Cộng sản Việt Nam (2015): *Văn kiện Đảng toàn tập, tập 57*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội.
- [3]. Đảng Cộng sản Việt Nam (2001): *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ IX*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội.
- [4]. Đảng Cộng sản Việt Nam (2006): *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ X*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội.
- [5]. Đảng Cộng sản Việt Nam (2011): *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XI*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội.
- [6]. Đảng Cộng sản Việt Nam (2016): *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XII*, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội.

Xây dựng văn hóa thực sự là nền tảng tinh thần và động lực phát triển bền vững đất nước

- [7]. Đảng Cộng sản Việt Nam (2021): *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII, tập 1*, Nxb. Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội.
- [8]. Trương Thị Mai: *Văn hóa là sức mạnh nội sinh, động lực để xây dựng và bảo vệ Tổ quốc Việt Nam hiện nay*. Kỳ yếu Hội nghị văn hóa toàn quốc triển khai thực hiện Nghị quyết Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII của Đảng, Hà Nội, ngày 24/11/2021.
- [9]. Hồ Chí Minh (2009): *Toàn tập*, tập 6, Nxb. Chính trị quốc gia, Hà Nội.
- [10]. Nguyễn Phú Trọng: *Một số vấn đề lý luận và thực tiễn về chủ nghĩa xã hội và con đường đi lên chủ nghĩa xã hội ở Việt Nam*, 16/5/2021, <http://tuyengiao.vn/dua-nghi-quyet-cua-dang-vaocuooc-song/mot-so-van-de-ly-luan-va-thuc-tien-ve-cn-xh-va-con-duong-di-len-cn-xh-o-viet-nam-133405>.

BUILDING CULTURE AS A SPIRITUAL FOUNDATION AND DRIVING FORCE FOR SUSTAINABLE NATIONAL DEVELOPMENT

Nguyen Thi Hien

University of Sciences, Hue University

Email: nguyenthien0919@gmail.com

ABSTRACT

Culture plays a vital role in the sustainable development of every nation. The construction and advancement of culture in line with the requirements of sustainable development have consistently been emphasized in the policies and orientations of the Party and the State. This orientation contributes to realizing the aspiration for a prosperous and happy country. Over nearly 40 years of renovation, Vietnam's cultural sector has achieved significant progress, making important contributions to the cause of national construction and defense. Nevertheless, cultural development has not yet kept pace with economic and political development and still reveals certain limitations that require further improvement. Based on an analysis of the Party's viewpoints and the current realities of cultural development in Vietnam, this article examines and clarifies the requirements for ensuring that culture truly becomes a solid spiritual foundation and a driving force for the country's sustainable development in the present context.

Keywords: Culture, spiritual foundation, Driving force, sustainable development, Viet Nam.